यन्मन्यसे ध्रुवं लोकमध्रुवं वा नवोभयं ।
सर्वथा हि न शोच्यास्ते स्नेहादन्यत्र मोहजात् ॥ ४१ ॥
तस्माज्जह्यङ्ग वैक्लव्यमज्ञानकृतमात्मनः ।
कथं त्वनाथाः कृपणा वर्तेरन् मामनाश्रिताः ॥ ४२ ॥
कालकर्मगुणाधीनो देहो ऽयं पाञ्चभौतिकः ।
कथमन्यांस्तु गोपायेत् सर्पग्रस्तो यथापरं ॥ ४३ ॥
अहस्तानि सहस्तानामपदानि चतुष्पदां ।
फल्गूनि तत्र महतां जीवो जीवस्य जीवने ॥ ४४ ॥
तदिदं भगवान् राजन्नेक आत्मात्मनां स्वदृक् ।
अन्तरो ऽनन्तरो भाति पश्य तं माययोरुधा ॥ ४५ ॥
सो ऽयमद्य महाराज भगवान् भूतभावनः ।
कालरूपो ऽवतीर्णो ऽस्यामभावाय सुरद्विषां ॥ ४६ ॥
निष्पादितं देवकृत्यमवशेषं प्रतीक्षते ।
तावद्यूयं प्रतीक्षध्वं भवेद्यावदिहेश्वरः ॥ ४७ ॥
धृतराष्ट्रः सह भ्रात्रा गान्धार्या च स्वभार्यया ।
दक्षिणेन हिमवत ऋषीणामाश्रमं गतः ॥ ४८ ॥
श्रोतोभिः सप्तभिर्या वै स्वर्धुनी सप्तधा व्यधात् ।
सप्तानां प्रीतये नाम्ना सप्तश्रोतः प्रचक्षते ॥ ४९ ॥
स्नात्वानुसवनं तस्मिन् हुत्वा चाग्नीन् यथाविधि ।
अब्भक्ष उपशान्तात्मा स आस्ते विगतैषणः ॥ ५० ॥
जितासनो जितश्वासः प्रत्याहृतषडिन्द्रियः ।
हरिभावनया ध्वस्तरजःसत्त्वतमोमलः ॥ ५१ ॥